

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 524/2024-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Dudíťa a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Viktorom Mlynekom, Štúrova 43, Nitra, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/1543/2023 zo 17. júla 2024 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnutým uznesením okresný súd zamietol sťažnosť sťažovateľa ako povinného v exekučnom konaní proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 54Ek/1543/2023 z 2. októbra 2023, ktorým vyšší súdny úradník zamietol návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná, vyšší súdny úradník rozhodol správne a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil.

3. Sťažovateľ uvádza, že v tejto veci podľa neho existujú dôvody na zastavenie predmetnej exekúcie a jej nezastavením došlo k porušeniu jeho základných práv.

4. Dotknuté exekučné konanie sa týka vybudovania Strategického parku Nitra, ktoré zabezpečovali podniky s majetkovou účasťou štátu. V prípade oprávneného – MH Invest, s.r.o., ide o spoločnosť, v ktorej má štát 100 % podiel, a preto je o to viac na mieste dôvod na zastavenie predmetnej exekúcie. V súvislosti s výstavbou Strategického parku Nitra je sťažovateľ výrazne obmedzovaný v užívaní vlastného majetku, pričom je nespravodlivé, aby spoločnosť MH Invest, s.r.o., protiústavne zasiahla do jeho základného práva vlastniť majetok a napriek tomu je sťažovateľ povinný platiť náhradu trov konania, čo je zjavne v zrejmom rozpore s dobrými mravmi.

5. Vymáhanie pohľadávky sťažovateľ považuje za nezákonné aj z toho dôvodu, že spoločnosť MH Invest, s.r.o., mu dlhuje odvedenú daň z pridanej hodnoty za vyvlastnenie lukratívnych pozemkov v Nitre na Zobore, a to minimálne vo výške 131 918,21 eur, čo je predmetom súdneho konania vedeného pred Mestským súdom Bratislava IV pod sp. zn. 58C/47/2024.

6. Sťažovateľ je presvedčený, že predmetná exekúcia je vedená neprípustne vzhľadom na okolnosti, ktoré bránili vymáhaniu exekučného titulu a spôsobili zánik vymáhaného nároku, s ktorými sa okresný súd nesprávne vysporiadal a zároveň vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Exekučný titul je tak zmätočný a nezákonný až ničotný, zaviazanie sťažovateľa na zaplatenie vymáhanej sumy je v rozpore aj z hľadiska dobrých mravov a poctivého obchodného styku.

7. V tomto prípade bol sťažovateľ dokonca vyvlastnený, v období, kým došlo k navráteniu jeho vlastníckeho práva k pozemku, tento nemohol užívať. Sťažovateľ sa len domáhal bezdôvodného obohatenia proti vyvlastniteľovi, a teda je skutočne „nefé“, aby bol povinný platiť MH Invest, s.r.o., náhradu trov konania, keď sa iba domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) uznesením okresného súdu o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie. Sťažovateľ považuje exekučný titul za zmätočný a ničotný a vymáhanie pohľadávky zo strany oprávneného za rozporné s dobrými mravmi, pretože oprávnený mu dlhuje sumu vyššiu, než je pohľadávka vymáhaná v exekučnom konaní.

9. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

10. Podľa § 45 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak.

11. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd

rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 355/09, IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 660/2016). Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom.

12. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už formuloval právny názor (pozri napr. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 255/2021), podľa ktorého má nedostatok odôvodnenia ústavnej sťažnosti (alebo jej časti) významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Odôvodnenie návrhu je pritom podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde zákonom ustanovenou podmienkou konania pred ústavným súdom.

13. Ústavná sťažnosť nie je argumentačne koncipovaná tak, aby sa z nej dalo vyvodiť, ako malo napadnuté uznesenie okresného súdu poškodiť sťažovateľa na ním označených právach podľa ústavy a dohovoru, pretože absentuje argumentácia a prezentovanie súvislostí týkajúcich sa porušenia označených práv vo vzťahu k napadnutému uzneseniu. Sťažovateľ nepolemizuje so závermi okresného súdu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie (resp. zamietnutí sťažnosti proti nemu), jeho argumentácia sa zameriava najmä na spochybnenie zákonnosti samotného exekučného titulu pre jeho arbitrárnosť a rozpor s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom, čo v exekučnom konaní preskúmané nebolo pre bezvýznamnosť tejto námietky.

14. Také odôvodnenie ústavnej sťažnosti na porušenie základných práv uznesením okresného súdu nemožno zo strany ústavného súdu vyhodnotiť inak ako nedostatočné. Ústavný súd stabilne judikuje, že ústavná sťažnosť na porušenie základných práv nemôže byť naformulovaná nedostatočne a neurčito a vytvárať tak priestor na dohady a dedukcie (III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 291/2017, IV. ÚS 91/2018).

15. Rozsah nedostatkov odôvodnenia ústavnej sťažnosti je taký, že ústavný súd nemal priestor na to, aby svojím zásahom (či už vo forme výzvy na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo vlastnou aktivitou) odstránil tieto nedostatky ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa týkalo najmä esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (nedostatočného odôvodnenia), teda podstaty ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľa nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019, I. ÚS 351/2019).

16. Ústavný súd v tejto súvislosti tiež pripomína, že označené nedostatky zákonom ustanovených náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

17. Pretože predmetná ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovujú ústava a zákon o ústavnom súde, a to relevantné odôvodnenie ako východiskový rámec ústavnej sťažnosti, a to napriek kvalifikovanému zastúpeniu sťažovateľa, ústavný súd ústavnú sťažnosť v súlade s § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

18. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že s prihliadnutím na odôvodnenie napadnutého uznesenia zastáva názor, že z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery okresného súdu, ktorý sťažnostné námietky podrobil riadnemu meritórnemu prieskumu, reagujúc okrem iného aj na argumentáciu sťažovateľa o podaní dovolania proti exekučnému titulu (nebola odložená jeho vykonateľnosť), ktorá nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie, čo ústavný súd hodnotí ako právny záver vyplývajúci z relevantnej zákonnej úpravy exekučného konania, a preto považuje napadnuté rozhodnutie za ústavne udržateľné, nevykazujúce znaky arbitrárnosti ani zjavnej neodôvodnenosti.

19. V súvislosti s namietaným porušením čl. 46 ods. 2 ústavy ústavný súd pripomína, že základné práva garantované prostredníctvom tohto ustanovenia sa *ratione materiae* vzťahujú špecificky na správne súdnictvo. V prípade sťažovateľa súd nerozhodoval v rámci správneho súdnictva, čo *prima facie* vylučuje akúkoľvek možnosť vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 2 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2024

Libor Duľa
predseda senátu